

TIME	צד/כ
1:37:15	כ
1:00:55	מ
1:02:50	מ
1:06:28	א
	א
1:11:12	מ
1:13:55	א
1:17:56	א

בבא בתרא יב

פלימוי מטמא כל סביביו • פי' הקונטרס כל סביביו' אמות
 קב"ר וא"ו בראה לר' שמאון כיון דמסיימי מחילתא ולכא למיתש
 שמה יעלה על הבית ויהייל עליו לית לן למימר שיתמא ד' אמות סביביו
 כדמוכח בפ' מקום מלחמה (פסוק דף מד) גבי חצר הקבר העומד בחובה
 טהור ה"מ חצר הקבר דמסיימי מחילתא
 אכל (ה) בעלמא תפסי לך בראה לו
 (כ) כגון שיש זיון הרבה בולטין מן
 הבית מכלל ד' ויש בהן פוחח טפח
 (ו) אכל אחד (כ) כגון (כ) פרץ פלימוי אף
 על פי שסתמו אינו מטמא תחת השאר
 זיון שסתמו של מת עומד ללא דרך
 פוחח אכל א"ש פרץ פלימוי וחזר ובגאן
 כשאר כותל ואין כאן פוחח כלל מטמא
 כל סביביו דכל ז' וז' איכא לספקי
 דשמה דרך תחת אורו ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 ① ויש לישב פי' הקונטרס דבית נמי לא
 מסיימי מחילתא דאש"ג דליכא למיתש
 שמה יעלה על הבית מ"מ איכא למיתש
 שמה יגע בכחלי' דקבר מטמא במגע
 אפי' מן הצד כדמוכח בספרי בפרשת
 פרה אדומה (ו) בקבר זה קבר סמוס או
 אינו אלא פוחח אמרת ק"ו וזה אהל
 שהוא מקבל טומאה אינו מטמא מכל
 הצדדין כשהוא פוחח, הקבר שאינו
 מקבל טומאה אינו דין שלא יטמא מכל
 הצדדין כשהוא פוחח, משמע דכשהוא
 פוחח מטמא אף בנוגע בו מן הצד:
 מצד שהחזיקו בו רבים אסור
 לקלקלו. היינו כשהחזיקו
 ברשות אכל א"ש באין להחזיק שלא
 ברשות יש למחות בידם ולנקוט פירא
 ולתיב כדמוכח בהמניח (ב"ק דף כח
 וס): פליגי מר כי אחריה ומר
 כי אחריה (כ) כ"ו ב"ר מרדכי
 דבאתריה דרבי יודן היה קרקע
 חשוב וטוב והיה חשוב לטקוח בחשעה
 חלזי קבין (ח) אכל באתריה דרבי יודן
 לא היה קרקע טוב כל קדשיה חשוב
 לטרוח בפחות מתשעה קבין אף
 על פי שלא היה בו כדי חרישת יום
 ראוי היה לטרוח והשחא בעי' בבבל
 מאי שאין הקרקע טוב כל כך ואינו
 ראוי כשיעור השני במשנתו:
 ה"ג (פ) בעית אימא כדברא
 וזרעא ובהורי' פירוש בית חרישת
 יום ושפיר הוי יומא לזרעא דכשיבא
 לזרעא חורש ובחזירתו עוד מושך
 המחרישה על הקרקע וזרע וזה
 "בהדורי' וז' בעית אימא יומא
 דזרעא ודקאמרת לא הוי חרי יומי
 כרבא כריב יומא ופלגא והדר חני
 וכריב עד דשלים יומא:
 17 א"ל ר' אבהו ארץ שמאון אוחת
 גזי' ו' אכל' לכל אחד ארץ
 שדולין לה יום אחד וקשה לר' ר"ב
 הוה ליה (ו) למיחיל בבבל מאי קדבעי
 באיך, ע"כ בראה כ"ה: וז' יום
 אין אלו אלא דברי גביחות • לא לשבח
 קאמר אלא כלומר שאומר בלא טעם כרי האי גוונא בסוף (כ) אלו מומין
 (בכורות דף מה) וס' ד"ה עשו גבייתת שאלין בה ליפורין' מטמא
 במגע ובמשא אכל לא באהל וקאמר עשו דבריהן כדברי גביחות-מה
 נפסק חי אבר הוא ליטמא באהל ואי לא אבר הוא לא ליטמא בלל וכן
 י"ל בסוף פי' כולד מעברין (עירובין דף ס: וס' ד"ה און): און חכם
 לאו נביל הוא ו' ע"כ כ"ב בן סורר (פנהרין דף ע"ה) דקאמר משמר
 בהמ"ק יטל טעם ביאה ויחזיקו עברייתא קשי ליה נמי אשו קודם
 כדמשיב לא הוה להו טעם ביאה לעוברי עבירה לא משיב (משלי ע) כדפרין הכא ו"ל דאיכא לשנוי התם
 כדמשיב הכא יטל טעם ביאה ומעוברי עבירה לא יטל טעם בכל מקום: [וע"כ חוס' גישין עב. ד"ה ומשום וכו']:
 כל

מסורת הש"ס

- (א) שנת קמו: ב) חוססתא
- דאלות ספ' (ג) ז' ב' כח
- ע"כ לקמן כו: ע"כ [הך]
- כו: ע"כ ודף קי' ע"כ
- ד) ספסוס ג' ו' ע"כ
- ה) עירובין: בכורות מה.
- ו) [ע"כ עשין לכל כו']:

* מחזור ס"ג
 וכל אשר י"ג על פי שני חז"ל חרב או כחמ"א או
 דב"ב או ד"ב או דקבר י"א או דב"ב או ד"ב

י"א ז' כ"ה
 חרישת יומא חרישת

* [אין חכמה (בדמיה)]

י"א ז' כ"ה
 חרישת יום קמח דב"ב

* א' חרישת יום כ"ה

* א' חרישת יום כ"ה

י"א ז' כ"ה
 חרישת יום קמח דב"ב

* א' חרישת יום כ"ה

* א' חרישת יום קמח דב"ב

י"א ז' כ"ה
 חרישת יום קמח דב"ב

* א' חרישת יום קמח דב"ב
 חרישת יום קמח דב"ב
 חרישת יום קמח דב"ב

גדרות ה'ב"ח (ה) ב'מ' מאס דרב יודה אמר רב דאמר רב יודה אמר רב: (ג) רש"י ד"ה בני מילי וכו' של ראש' המנוחות בסמוכות לה"ר: (ג) ד"ה אי יומא דזרעא וכו' בשעת הניח וכו' וכו' חרישת יומא דקאמרת כיומא דזרעא
 קאמרת חרי יומי כרבא לא הוי: (ד) ד"ה הכי קאמר וכו' לא יטענה ס"ד וחמ"מ מיה וכו' לו נבב חכמה: (ה) חוס' ד"ה פרו וכו' אכל מת בעלמא תפסי: (ו) בא"ד טפח כלל אחד וכשלא פתח: (ז) בא"ד פרה
 אדומה או בקבר: (ח) ד"ה ולא פליגי וכו' חשוב לטרוח כפי' מאי קבין ואע"פ שלא היה בו כדי חרישת יום ראוי היה לטרוח אכל באגרי' דח"ק וכו' נהיב' מע' קבין ושחא בעי' כגלל כ"ל: (ט) ד"ה ואי בעית אימא וד"ה ואי בעית
 יומא ד"ה: (י) ד"ה דוולא וכו' הוה ליה למנינ' כגלל וכו' (כ) ד"ה חרישת יומא דב"ב